

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

El segell que manca a la filotèlia catalana....

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenoràgia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixes del Doctor Solvré**. als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. - Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, afecció de 50 ptes, en segells per al franquisme a **Oficina Laboratori Sòkatarq, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

JEROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulador de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològic del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

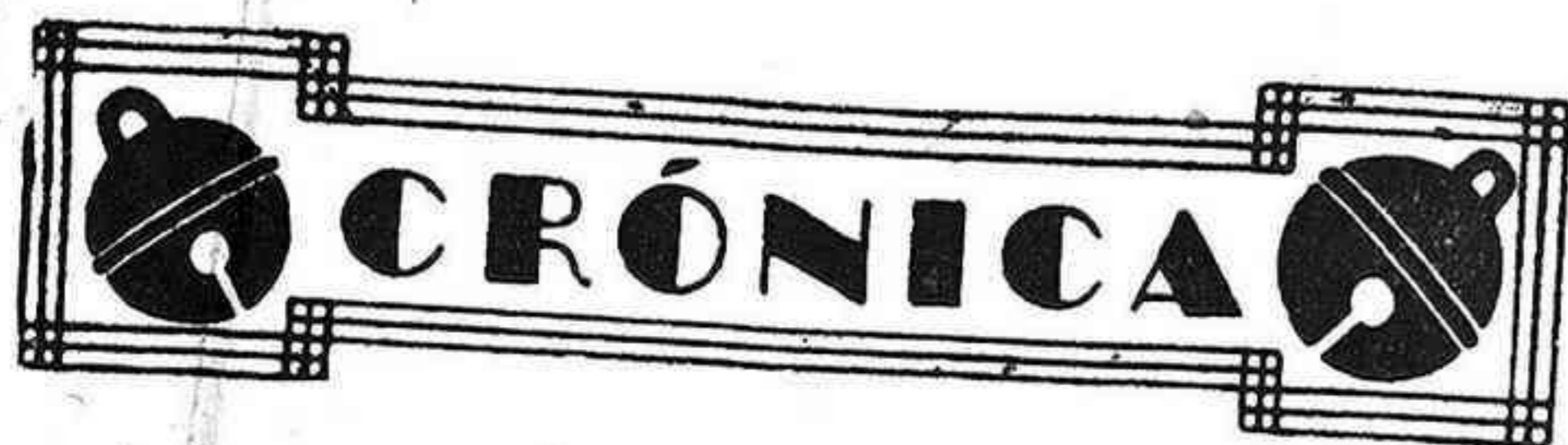
Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

També de cara a les realitats

APROPEN les eleccions municipals.

Les dretes, ensuperbides pel pas-sat triomf, faran un vaitot per apo-derar-se de l'administració de la ciutat.

Sortiran les monges de clausura.

Aquestes monges, abans, ni podien ésser vistes per llurs pares, als quals es presentaven tapades per un vel i

amb dues reixes entremig. Tenien cementiri propi, car vi- vien en absolut fora del món. Avui — com canvien els temps! — poden deixar-se veure amb la cara destapada, fregar-se amb els homes tot fent cua en un col·legi electoral, i inter- venir en els afers d'aquell món tan menyspreat. Sortiran els asiats dels asils, els boigs dels manicomis, la beateria, les servents coaccionades, els noms de problemàtiques recollides en santes pensions religioso-familiars.

Sortiran els diners dels senyors de diners que compren vots com qui compra mercaderia i que tenen tants desigs de *sacrificar-se* davant d'una administració municipal que no dubten en llençar cabals per atènyer la sublimitat d'aquest sacrifici.

Sortiran les histèriques monarquitza- des per l'enyorament del retrat reial en la premsa gràfica màdrilenya. Aquella reina! Aquells prínceps! Aquell caçador de tantes caceres i aquell yatman de tantes regates lluminoses!

Sortiran tots els descontents, tots els qui esperen d'un daltabaix, tots els qui menjaven del passat estat de coses.

Sortiran tots els porucs, els qui temen les renovacions, els qui creuen que l'escampall de diners que féu la Dictadu- ra ha d'ésser una cosa perenne, oblidant que avui paguem les conseqüències d'aquelles disbauxes.

Sortirà el capital, aquest capital tan amic de dictadures. Sortirà la clerecia, ja descaradament política davant els seus interessos materials amenaçats.

El front que es farà contra la candidatura de regidors que presentin les Esquerres serà un front compacte, bata- llador, dens, aguerrit, car ja sap que les forces que lluiten —afavorits ells, els dretistes, per les forces que s'abstenen—, són forces que s'equilibren, són forces de victòria indecisa que cal que facin les Esquerres per entrar amb franques possibilitats de triomf a la lluita que s'apropa?

En primer lloc llençar una candidatura solvent. Es trac- ta d'eleccions administratives tant com polítiques on el po- lític famolenc ha de fer pas al raonador ciutadà.

Per damunt dels noms de conxorxa i casinet s'hi ha de posar els noms de ciutadans que ofereixin una garantia.

Cal pensar que l'Esquerra mateixa ha fet molt pel des- prestigi dels homes esquerrans de l'Ajuntament que ara acaba. Administrativament, quants Ajuntaments lliguers que gaudeixen de crèdit han fet bacanals administratives i des- gavells governamentals que han superat cent vegades als d'ara. La Lliga ha sabut fer els tripijocs calladament, jesuí- ticament. L'Esquerra, quan ha pogut enllotar un dels seus ha semblat que tenia un dia de treure domassos al balcó.

Es un retret? Sí. No cal oblidar-lo davant d'unes elec- cions i en els moments de confeccionar candidatures.

Que l'Esquerra cerqui homes —que prou en té—, en l'ample camp esquerrà i que deixi d'una vegada d'ésser cla i refugi d'escuralles.

Parlem així, perquè ens trobem davant d'una obligada rectificació esquerrana de procediments i davant d'una obli- gada necessitat de seguir camins nous.

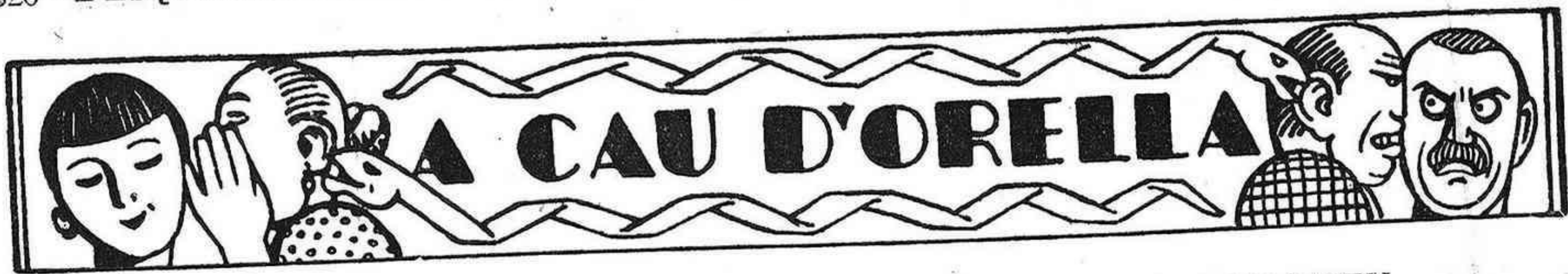
En segon lloc cal que l'Esquerra marqui la seva orien- tació d'autèntica esquerra. Els acoblats enemics que té davant li diuen amb claredat la posició que ha de prendre. Capital, monarquisme, clericalia, senyors Esteves. Doncs —contra aquests—, treball, república, poble, evolució. I un programa administratiu tornejat, precís, eficient i eficaç, recte, sense por de la Lliga i sense acceptar el control de la Lliga, tan acceptat en l'Ajuntament que ara se'n va. En el passat Ajuntament un dels mals pitjors que hi ha hagut ha estat la Lliga que mai no s'ha oblidat que representava un partit polític per recordar-se que ajudava a administrar els cabals de Barcelona.

Els noms dels Regidors que vinguin han d'ésser una pro- mesa i una esperança de conducció assenyada i de rectifica- ció de procediments. Tingui's en compte que un dels prin- cipals factors de fracàs en les passades eleccions de Dipu- tats a les Corts d'Espanya foren els noms de la candidatura, noms de capelleta, desconeguts uns i massa coneguts altres. Ultra el que diem, cal pensar que aquesta vegada s'ha d'uti- litzar per la votació l'antidemocràtic procediment de la can- didatura plena. Quants seran els qui per desplaença d'un nom, i per no perdre el vot, poden votar la candidatura de l'enemic?

Malgrat que molts sabem la transcendència política que té el triomf de Dretes o Esquerres en les eleccions Municipals, no deixa d'haver-hi un sector que creu que les eleccions de Regidors són principalment administratives.

Llencem totes aquestes veritats per servir amb eficàcia el sector esquerrà on militem. Vinguin noms, amb garantia, cercats entre tots els esquerrans, encara que no visquin fent de cirabotes als entronitzats, condició ben pèssima. Vingui un manifest d'orientació ben esquerrana i amb oberta col- laboració de tots els esquerrans solvents. I aleshores a la lluita per Barcelona i per Catalunya amb franca esperança de victòria...

Si no es fa així!... Si pesen més els interessos de grup que els interessos d'ideologia!...

ANARQUIA

Els obrers fan el que volen en l'afer de la vaga de tramvies...

Però els flequers fan també el que volen en l'afer del pa, pujat 0'05 ptes. per pròpia voluntat, i els lleters fan el que volen i deixen d'anar a descarregar en el lloc que els fixà l'Ajuntament i van a descarregar on els convé, car així descarreguen sense control de cap mena.

Moltes vegades el Dictador és portat per la manca d'autoritat en l'Autoritat.

ELS MATONS DE PEDRALBES

Els qui aquests dies han anat a Pedralbes, atrets per la renomada dels seus matons, s'han trobat amb una carència absoluta de tal mercaderia.

Les monges, aqueferades en eleccions, no han pogut lliurar al públic els seus bellugosos i mengívols matonets, renomada i remenada especialitat de la casa.

UN FET ESPECIAL

Ens contem un fet especialíssim esdevingut el dissabte de la setmana passada.

Una casa comercial barcelonina, remarcadament lliguera, utilitzava cada dia de pagament la vigilància d'una parella de la Guàrdia Civil. El darrer dissabte, per no poder-li ésser facilitada la parella, la vigilància fou encomanada a dos policies de la secreta.

En entrar a la casa els policies remarcaren, vora la porta del despatx de la casa, dos subjectes sospitosos. Es dirigiren als dits subjectes, interrogant-los.

Aquests dos subjectes esperaven un senyor molt intervinent a la casa. Aquest senyor —amb la consegüent sorpresa de la policia—, resultà ésser un senyor moltes vegades agafat, amic de la dictadura, i conegudíssims com a pistoler i atracador.

Què hi fan senyors així en cases comercials, remarcadament lligueres, i que necessiten utilitzar Guàrdia Civil o Policies per resguardar el diner amb que paguen el seu nombrós personal?

S'està preparant la segona part de "Barcelona i els seus misteris".

DISTINCIO

Es diu que quan el senyor Josep Selves i Carner deixi d'actuar de Governador General de Catalunya, passarà a ocupar el càrrec de Gerent de la Companyia General de Tramvies, el qual un dia ocupà el senyor marquès de Foronda i després el senyor Arruga.

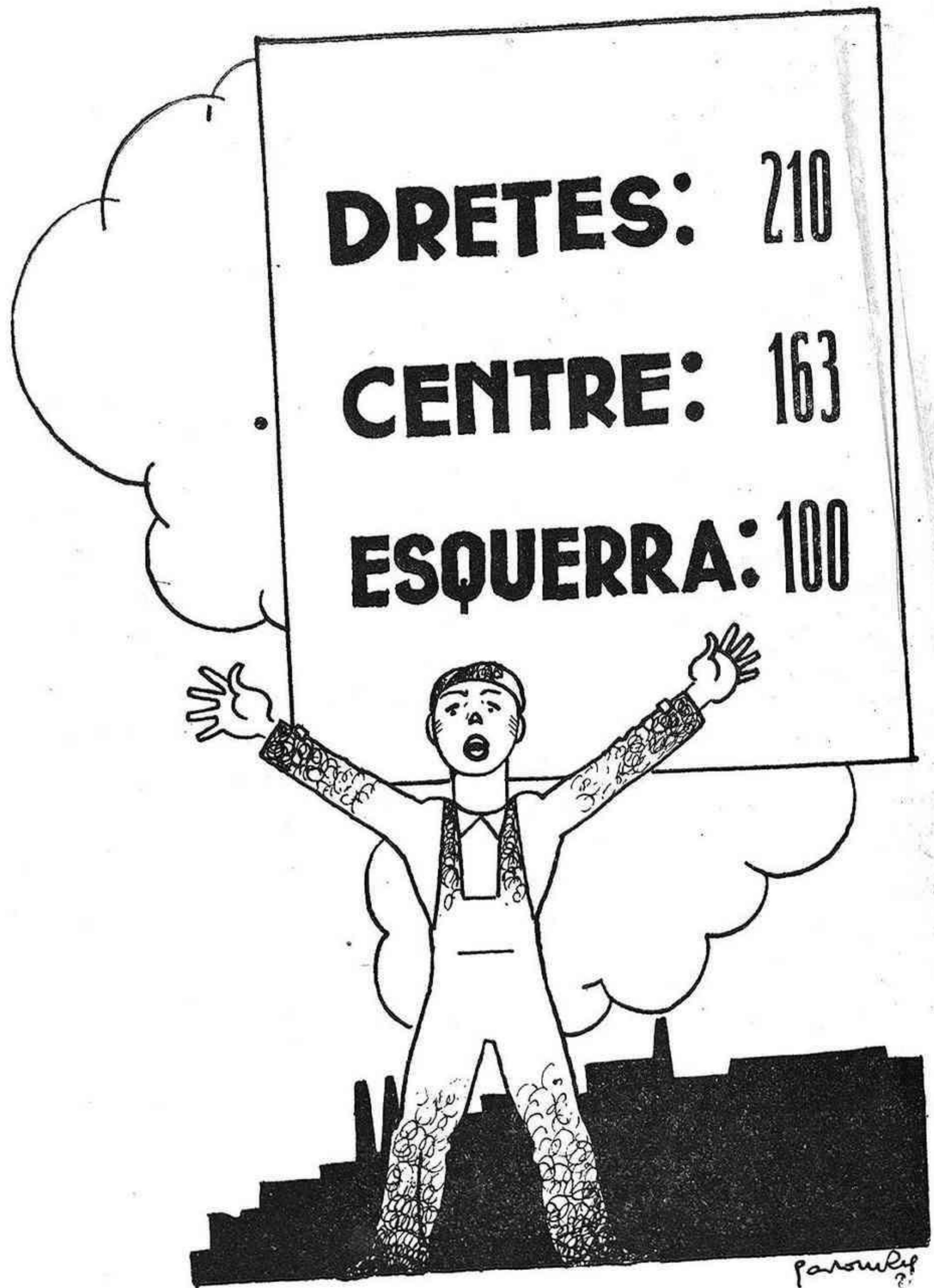
Felicitem el senyor Josep Selves i Carner per distinció tan merescuda. Ei, si aquesta distinció resulta certa.

NOTES DE LICEU

El dia de l'homenatge al Mestre Falla, la sala del Liceu estava plena de gom a gom.

Ultra "La Vida Breve" i "El Amor Brujo", hi escoltàrem una conversa d'enginy.

Un senyor d'impecable smoking parlava a una senyora bellament escolleda. I feia referència a una senyora que reia bojament en una llotja.

No badem i anem per la tercera República.

Parowels

—Fixa't— deia el senyor d'smoking a la dama de coll deliciós—: Fa tres mesos que és vídua i ja flirteja al teatre. Això que es va dir que havia plorat abundantment el seu espòs.

La senyora va replicar:

—Deu ésser com les estrelles de pi quan les poses al foc: per un cantó es cremen i per l'altre ploren.

Ultra "La Vida Breve" i "El Amor Brujo" hi vegérem el senyor que, per comptes d'escoltar, llegeix el primer anunci que té a mà; el senyor Cambó i la senyoreta Isabel Llorac; el Mestre Pahissa i la seva cabellera; la senyoreta figurí i el senyoret mantega que es passen les hores de la funció xerrant.

Una nit de Liceu sempre és un doble espectacle.

LES DRETES COMENCEN A DONAR FEINA

En el programa que les Dretes brandejaren en les eleccions passades hi havia el donar feina.

En "La Vanguardia" del diumenge passat hi hem trobat uns anuncis que diuen poc més o menys:

"Es necessita persona que sàpiga francès, anglès, italià, rus, que escriuï a màquina i que tingui iniciatives pròpies. Guanyarà 100 ptes. al mes."

Altre anunci de "La Vanguardia": "Es necessita jove que sàpiga dibuix i pintura, i que tingui poques pretensions."

Encara un altre anunci:

"Treball, per les tardes, d'escriure a màquina. 8 duros al mes."

Gent sense feina, obriu el cor a l'esperança. L'hora de la Lliga ve i els qui sàpiguen rus, italià, francès i anglès podran guanyar cent pessetes mensuals i els qui puguin escriure a màquina 30 tardes del mes guanyaran 8 duros.

Ara, ara anirem grassos!

EL SENYOR MARTINEZ BARRIOS NO VA VOTAR

El senyor Martínez Barrios, president del Consell de Ministres, no va votar.

Un bon exemple!

Tot fa preveure que el senyor Martínez Barrios no va votar perquè no va gosar votar les dretes.

Conseqüències de l'especialíssima posició actual del lerrouxisme.

UN ESPECIFIC

Un Metge assabenta a un collega que gairebé és segur que descobrirà un específic per a no ferir-se.

El collega li contesta riallerament que, en l'actualitat, l'específic que tindria més cotització seria l'específic per evitar que et ferissin.

DIALEG CAÇAT AL VOL

El diàleg caçat al vol que reproduïm el tenien un Regidor i una Vedette, sentats en una taula del popular res-

taurant "Les Set Portes":

Ella.—M'estimes? No et crec!

Ell.—T'ho juro!

Ella.—És impossible. Un amic que estimi una amiga no deixa que aquesta tingui els pocs vestits i les poques sabates que jo tinc. I sobretot essent Regidor!

LES FLORISTES DE LA RAMBLA SOTA UN XAFEC

Les actuals parades de la Rambla són típiques, tenen un deliciós arcaisme, fan lluir les flors...

Però cal veure les pobres floristes de les parades sota un xafec.

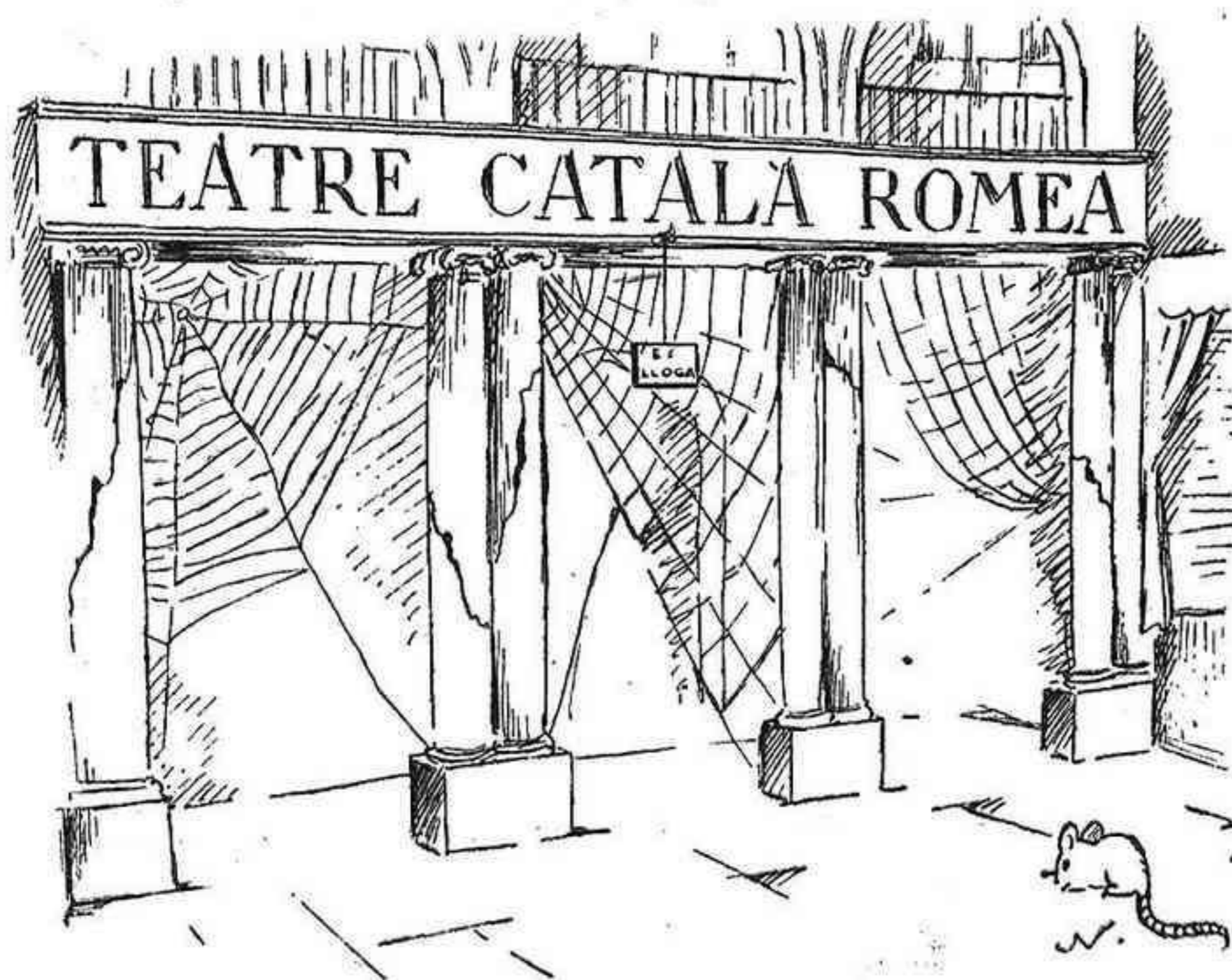
Aquests dies de pluja hem passat per la Rambla en moment que l'aigua feia impossible el trànsit.

I hem pogut contemplar les floristes sota les seves descolorides ombrelles, entre els seus crisantems de tardor i les seves poques roses, xopes elles, enfredorides, tremoloses com els pinsans que s'ajoquen damunt dels seus caps en els arbres de les nostres Rambles.

El concepte de tipisme, d'arcaisme, de barcelonisme del vuit-cents, que teníem de les parades s'ha encrostonat un xic...

Les parades soles, bé. Però les actuals parades amb floristes i diades de pluja, malament.

El nostre concepte d'estètica ramblera s'ha modificat, i votem per unes parades que lliurin les floristes de la pluja, de la humitat, de l'asfalt i dels vents d'hivern.

La crisi del teatre català

L'abundància als music-halls

UNA MENA D'ENEMICS DE DE BARCELONA

No tinc ganes de posar-me tràgic i no parlaré, com s'escauria, de les bandes organitzades d'assassins i de lladregots que des de temps immemorial fan de les seves a Barcelona amb càrrec a la nostra inesgotable i acreditada paciència. Aquest estat catastròfic s'acabarà definitivament el dia que Barcelona digui prou i es decideixi a fer un escarment dels que fan un bon paper a la història.

Em referiré lleugerament a una altra mena d'enemics que pateix Barcelona i que si bé no actuen d'una manera cruenta, sembla que tinguin la missió de posar en ridícul la nostra ciutat, enlletgint-la bàrbarament o bé guarnint-la d'una faicó absoluta i grottesca.

No acabaríem mai si enumeréssim les malifetes dels espatlla-carrers i dels ciutadans incívils, honorats molts d'ells amb càrrecs oficials ben retribuïts. Es

cosa vella veure els nostres carrers principals fent la impúdica ostentació dels llençols anunciadors de qualsevulla cosa. La descurança i despreocupació dels organismes municipals, veuen ajudades i perfeccionades per un nombrós sector anònim que sembla que vulgui complaure's en convertir la nostra urbs en una ampliació dels paradisos de les Hurdes. No fa molt temps que tots els sabatots vells i les espadenyas jubilades anaven a raure a l'absis de la Catedral i per si no n'hi hagués prou, davant les escales de la Seu hem vist un dia una marfagota podrida o un somier més atroïnat que Lerroux.

Per a satisfacció pròpia i per a gaudi dels forasters que ens visitin, tenim al costat mateix de l'august i majestuós Palau de Llotja una barracota de fira, com si hom volgués testimoniar el que eren capaços de fer els ciutadans que en els segles XV i XVIII bastiren aquell magnífic edifici i el que som capaços de tolerar els barcelonins d'avui.

Un altre exemple colpidor el tenim amb les novelles columnes anunciadores distribuïdes per un atzar malèfic o per un deliberat propòsit d'emporcar la nostra ciutat, en els llocs on poden fer més fàstic o nosa. No hi ha moment o bell indret de Barcelona que

no es vegi perjudicat per alguna d'aquestes antipàtiques baluernes grises. En plena Rambla, davant de la joieria que s'encara amb Betlem, s'han agrupat, en disgràcies companyonatge, una farola, una columna anunciadora i un pal de senyals lluminosos, com si hom hagués volgut fer una paròdia plàstica de La ermita, la fuente y el río. A la plaça de Palau, hem contemplat amb indignació una columna anunciadora col·locada estratègicament de manera que per un costat obtura la bella visió del carrer de l'Espaseria amb el campanar de Sant'a Maria al fons, i de l'altra banda tapa i desdibuixa la fina perspectiva de la Font monumental de la Plaça. I com aquests, dotzenes de casos.

Apressem-nos a dir que la culpa no és del concessionari, car són els organismes facultatius del nostre inefable Ajuntament els causants d'aquests i d'altres atemptats al bon gust i al prestigi estètic de la nostra ciutat.

Ja que, com sembla, aquesta obra urbanicida no té remei ni adob, cal esperar, mentre vénen millors temps, que de tant en tant un auto desviat vagi tirant a terra aquests estimbors, com ha succeït providencialment a una de les noves parades de florista plantificades a la Rambla.

PANICAL

EL PREU DEL PA

Abans

Quan es guanyaven la vida.

Ara

Sí, noi, tenim de apujar el pa perquè no guanyem res,

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

UNA COSA ES PREDICAR...

No us recordeu que ara farà 16 o 17 anys, hi havia un empresari anomenat Pepe Gil, cèlebre per les "réclames" que feia en els cartells anunciadors dels teatres?

"Exito, Exito, Exito, que asombra a la misma empresa", acostumava a posar sempre, en l'anunci de les obres que representava.

Doncs bé. Les dretes, amb el seu diguem-ne triomf, podrien dir el mateix, que l'empresari del qual havem parlat.

El seu triomf, les ha sorpreses talment, que encara no tenen el cap al seu lloc.

Tant que havien de fer, tant que havien de desfer, i el més probable, és que fracassin estrepitosament.

Tots els Cambons, els Gils Robles, els Royos i els Maures, no són res més que una mena d'anarco-sindicalistes. Són abans que tot uns anti-republicans, i el seu programa no és res més que destruir l'obra començada pels homes de la República.

I naturalment, la destrucció, no és un programa. Tot el més que arribaran serà a destruir-se ells mateixos.

Amen. Que vol dir: així sigui.

MES SANG

Ha mort un dels ferits per la bomba de la plaça del Pedró. Ha mort després de terribles sofriments.

La sang ha tacat encara per una vegada més, els carrers de Barcelona...

L'anarco - murcianisme, continua triomfant en terra catalana, en una terra hospitalària que acull i nodreix els germans de totes les regions d'Espanya, mentre els fills de Catalunya, molts d'ells moren de fam...

Aquella paraula que va inventar l'Ortega Gasset ens ve a la boca...

"Conllevància"!...

Però és que només n'havem de tenir nosaltres de "conllevància"?

Aquell "islote acantilado" de què ens parlava el mateix Sòcrates de segona mà, es va convertint a poc a poc en "islote bombardeado".

Potser seria hora d'acabar d'una ve-

gada amb la ferocitat d'uns mals espanyols, que semblen talment, seguir instruccions d'un Royo Villanova o d'un Alfons XIII (que per al cas és igual) per tal d'arruinar la regió catalana.

Catalunya obrirà sempre els braços a tots els germans d'Espanya...

Als germans que vinguin a treballar, a engrandir amb el seu esforç que els farà viure, la nostra terra, als qui ens portin pau, amor... treball.

Però els qui vénen a casa nostra amb demagògies destructores, amb odís, amb bombes, aquests no deuen passar l'Ebre...

Que es quedin a l'altra banda, o bé els haurem de tirar al fons del riu.

I amb una pdera al coll...

NOVES CURTES

S'acosten les eleccions de regidors!
Esquerrans! Alerta...! Cap viu...

A votar tothom...

A votar tots per Esquerra Republicana de Catalunya!

Sense discussió... sense cercar quatre peus al gat... Amb disciplina... Hi va el prestigi de Barcelona... de Catalunya...

A Madrid, algunes monges han pogut notar com Déu Nostre Senyor (que Déu l'hagi perdonat) no era home de dretes.

Els socialistes han tret el Sant Crist Gros, i les pobres monges, han hagut de córrer pels carrers de Madrid, encomanant-se al diable, ja que Déu no les protegia pas...

Com canvien els temps...

Lerroux, diu que està preparat per formar govern. Heus ací una petita llista de les col·locacions que pensa donar als seus satèlits:

Hisenda: Emilià Iglésies (perit financer).

Instrucció Pública: Pic i Pon.

Guerra: del Río.

Marina: Sánchez Albornoz.

Aquest últim està actualment camí d'Amèrica; quan vindrà cridat per en Lerroux, el Ministeri ja haurà caigut.

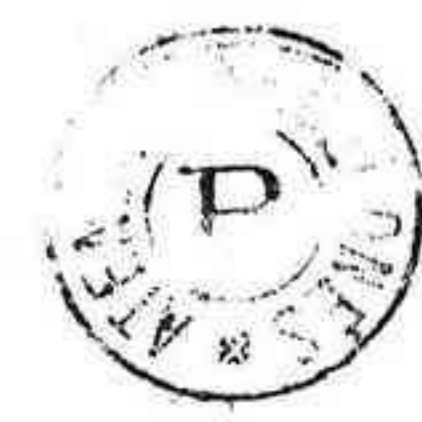
Se sap de memòria la travessia d'ací a Buenos Aires. És un tècnic...

La segona volta a Madrid.

—Ja veu, fa quinze dies que varen regalar matalassos.

—Sí, i el diumenge els varen estovar.

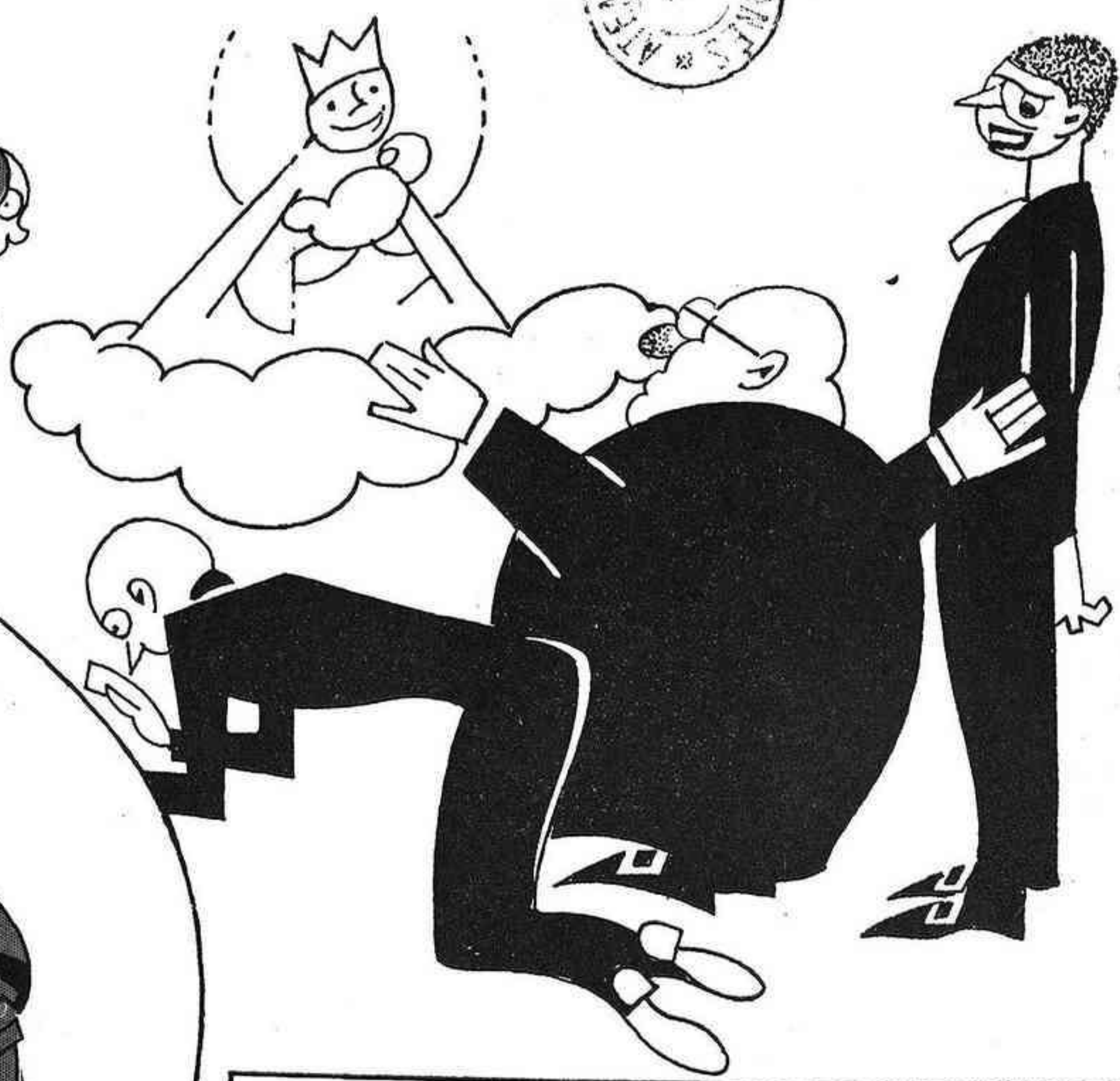
La bomba de qualsevol no importa l'hora

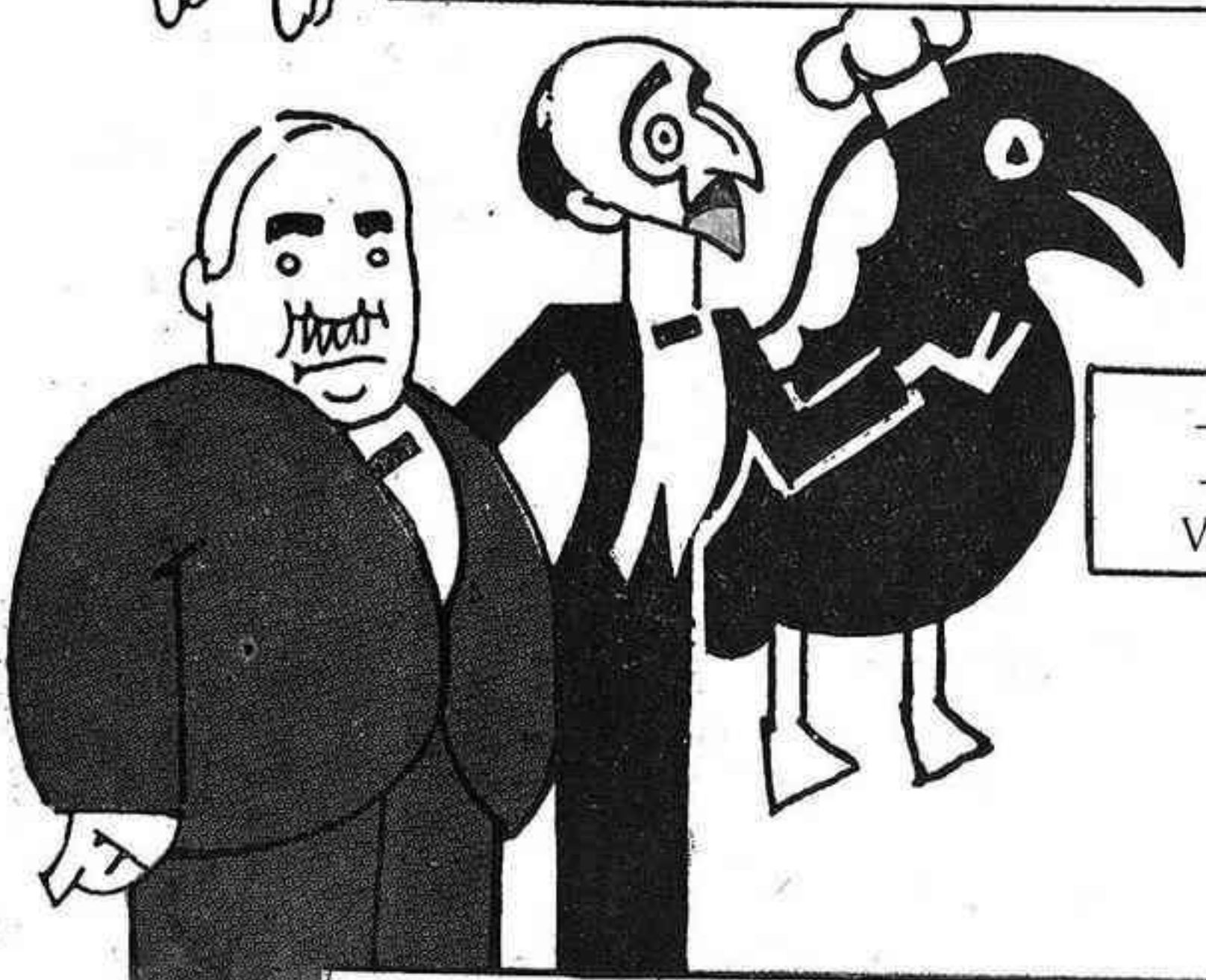
—¿Què ha passat?
—Una cosa mai no vista a Barcelona: una bomba.

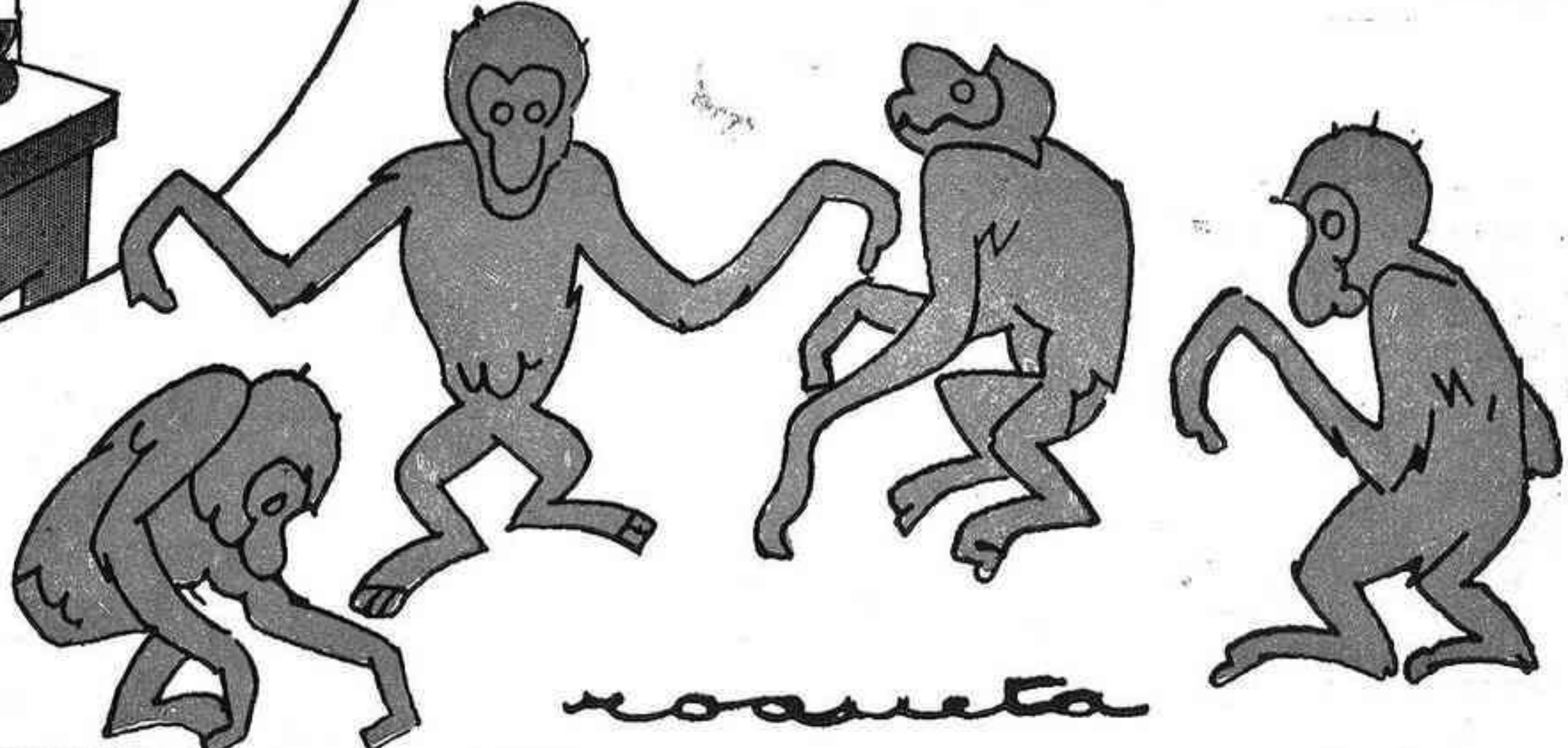
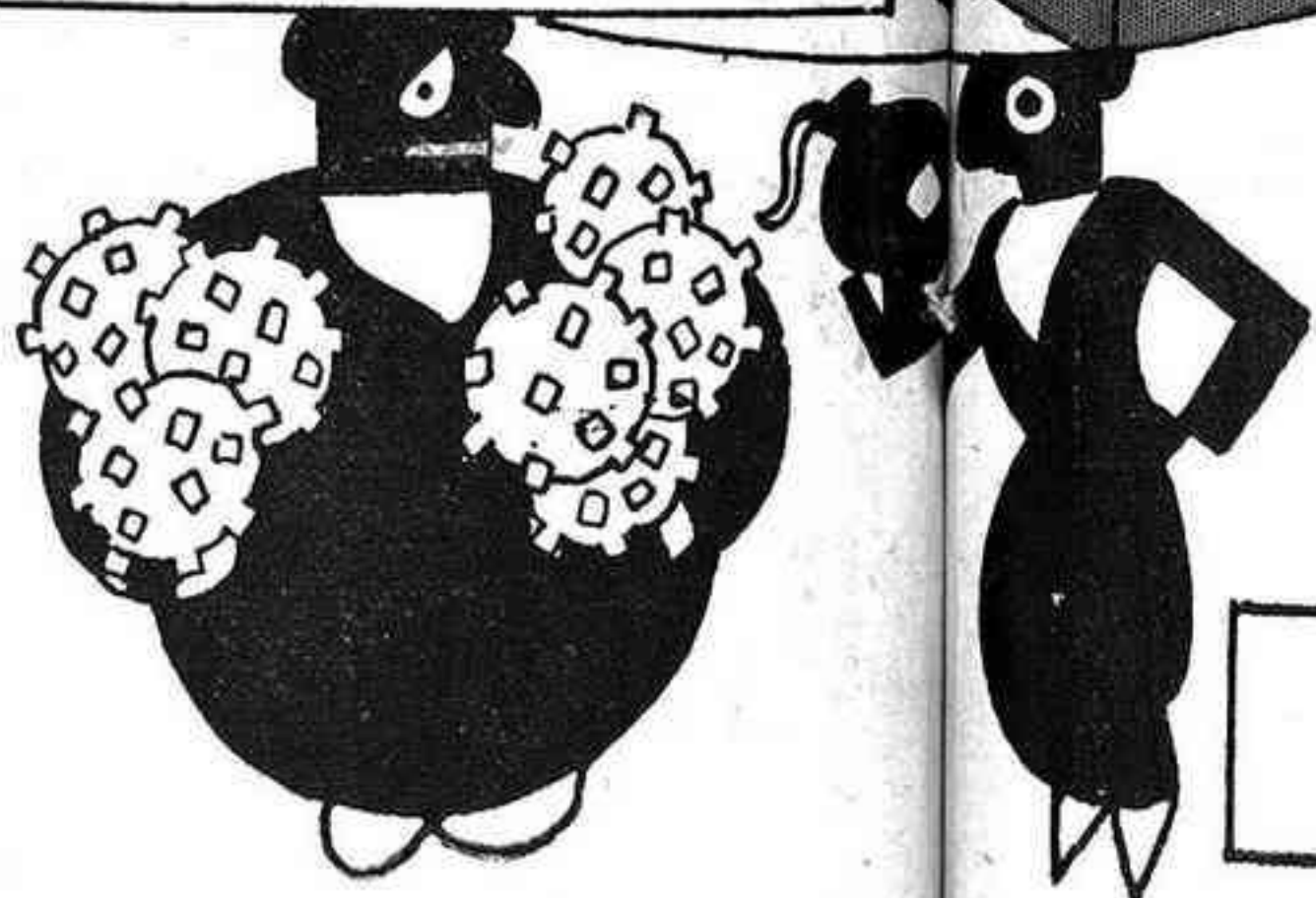
—A vostè no l'afecta la vaga de tramvies?
—No senyor, la meva clientela és de la Lliga. Va en automòbil.

Fes el miracle que no tinguem cap vaga quan manem nosaltres.

Polítics que haurien de fer vaga i que malauradament no en fan.

Nosaltres som els veritables proveïdors, patriotes desconeguts.

La propera setmana diuen que tindrem govern nou.

**Nota pregada
d'Enric Lluelles**

“Senyor Director de “L'Esquella de la Torratxa.

Distingit senyor: Confiant en la vostra gentilesa i en virtut d'un aclariment que m'és indispensable per tal d'evitar confusions relacionades amb les meves ideologies polítiques, practicades sempre al marge d'actuacions determinades, us prego que volgueu acollir la nota adjunta en el periodie de la vostra digna direcció.

Us regracia el vostre servidor.”

Aclariment indispensable

Amb extraordinària sorpresa, lleixo en el Full Oficial que en l'Assemblea nacional extraordinària — a la qual no vaig assistir — de la Joventut d'Esquerra d'Estat Català, celebrada el diumenge, fou acordat d'incloure en la nova estructuració de les Joventuts, Comitè de Propaganda, el ciutadà E. Lluellas.

El fet de coincidir el cognom i nom iniciat amb els que jo porto, m'obliga a declarar públicament que de cap manera puc ésser jo l'elegit, per tal com no he pertangut mai als dissolts escamots ni m'ha estat feta cap consulta relacionada amb aquest nomenament.

Tot això, em fa suposar l'existència d'un meu homònim. Si així no fos, i per un atzar que em resisteixo a creure, resultava ésser jo l'afavorit amb el nomenament esmentat, tot agraint-lo molt als ciutadans que m'atorguessin llur confiança i declarant-me, com sempre, acèrrim catalanista i esquerrà conseqüent, declinaria, amb caràcter irrevocable, aquesta distinció que no puc acceptar per la raó que mai, ni en les meves converses privades, no he fet declaracions que poguessin inspirar la idea de creure-me'n mereixedor.

Enric Lluelles.

PASSANT

LA PLUJA, CONSERVADORA

El passat diumenge era dia d'eleccions en molts llocs d'Espanya. La gent s'havia aficionat a trencar urnes — de tant en tant s'ha de trencar alguna cosa — per poder tornar a votar. Res: ganes que les dretes vagin a la misèria!

A Barcelona no votaven: es prepa-

raven per fer votar, Déu Nostre Senyor vulgui que amb més èxit que l'altra vegada. Déu Nostre Senyor illumini els qui ens preparen i ens facin una bona candidatura. Amen. — Esperem que els senyors de la Lliga del Bon mot no es queixaran del llenguat-

ge nostre. — I ja convé que sigui, perquè el paper que vàrem fer amb les eleccions proppassades no fo upas gens del nostre gust.

Mentre en moltes ciutats d'Espanya votaven — amb gran disgust, aquesta vegada, de capellans i monges — i:

¿Per què votaran la Lliga?

Perquè m'han promès un empleu.

Perquè donen cinc duros per vot.

Perquè tornarem a fer processons.

Perquè prenen xocolata amb el Sr. Bisbe.

Per treure'm aquest pes de sobre

Perquè és el partit dels rics.

Perquè deixaran tranquils els del barri xinès.

Per poder cobrar els duros que em van manllevar per fer les eleccions.

Perquè donen panets.

Robert

Barcelona ens preparaven per fer-nos votar, teníem l'estat dit de prevenció, pròleg de l'estat dit d'alarma. Això era degut a les dificultats que, de tres setmanes enrera teníem els barcelonins d'anar en tramvia o en auto-òmnibus. Als barcelonins sembla que ens plauen molt aquesta mena de vehicles. Però ens plauen a bones, amb tranquil·litat. O sia: sense guàrdies civils ni de l'assalt; sense ampolles de líquids inflamables; sense embestir fanals ni voler sortir-se de la via i anar-se'n pel mig de la rambla, perquè això és poc seriós i impropï d'un tramvia;

sense topades que converteixen el tramvia en acordeó.

Altrament, la vaga de tramvies s'enverinava com un mal gra — un mal gra que li havia sortit a la ciutat — i es complicava amb bombes i bombetes. Una d'elles havia regat de sang humana les pedres humils de la plaça de! Pedró. La gent no anava al teatre i això, com és lògic, causava la desesperació dels empresaris. I és que la gent no estava per comèdies... i el drama podia trobar-lo en qualsevol tramvia, en qualsevol auto-òmnibus.

I el diumenge a la nit... El diumen-

ge a la nit corrien rumors que els revolucionaris — aquells revolucionaris que el dia dinou de novembre deixaren guanyar a les dretes — volien fer la revolució. Quan corren rumors d'aquesta mena, les revolucions es fan poques vegades.

Però, a més a més, plovia; plovia d'una manera desesperant. I els nostres revolucionaris es veu que les revolucions volen fer-les amb un bon cel o amb un cel ben estrellat. Però no amb pluja: la humitat no els deu anar bé a la salut.

Quirze DE BESORA

els contes de l'Esquella

DOBLE ABUS

El senyor Galceran, era un home que havia nascut amb la flor. Quan hom neix amb la flor, ja no cal dir a quin lloc es porta la flor.

Doncs bé, el senyor Galceran, la hi portava.

Tenia una rendeta, una torreta i una moceta molt més jove que ell, que per unes quantes pessetes al mes, li jurava fidelitat eterna per tota la setmana. I el bo del senyor Galceran, anava vivint tranquil i confiat amb aquell diablet de xicotota que tenia (dit sigui entre nosaltres) el cap més verd que una escarola, i el cor més inflamable que els llumins de pet i flama.

El senyor Galceran, com que tenia diners, tenia un nebot (els nebots, acostumen sempre a ésser una conseqüència dels oncles amb diners).

Aquest nebot, no es movia en tot el dia de casa el seu oncle.

Ni se'n movia per dos motius.

L'un, per ajudar-lo a ben morir, és a dir, esperant que se n'anés d'aquest món, i l'altre, esperant també que el "tio de marras" se n'anés de casa seva per demostrar teòricament i pràcticament, tota la seva admiració per la pseudo-tieta.

I va arribar el que tenia d'arribar. Un dia el senyor Galceran, va retornar més aviat que de costum, i va enxampar el nebot i l'amiga, d'aquella manera que els cartaginesos en deien

in-freganti.

El pobre oncle va tenir un disgust molt gros.

El pobre home, al qual jo veia molt sovint al cafè, em deia:

—Un xicot que no es movia mai de casa... Dinava amb mi, sopava amb mi, anàvem al teatre junts... No ens separàvem mai!

Ja ho veu... Justament va escollir

per enganyar-me, un moment en què jo no era a casa... Es això el que em trasbalsa... que fes les coses d'amagat meu...

I pensar que jo no sortia gairebé mai de casa. Miri que es necessita ésser traïdor, per escollir justament per posar-me banyes els únics instants en què jo no ho podia evitar!...

—I ella què hi va dir?

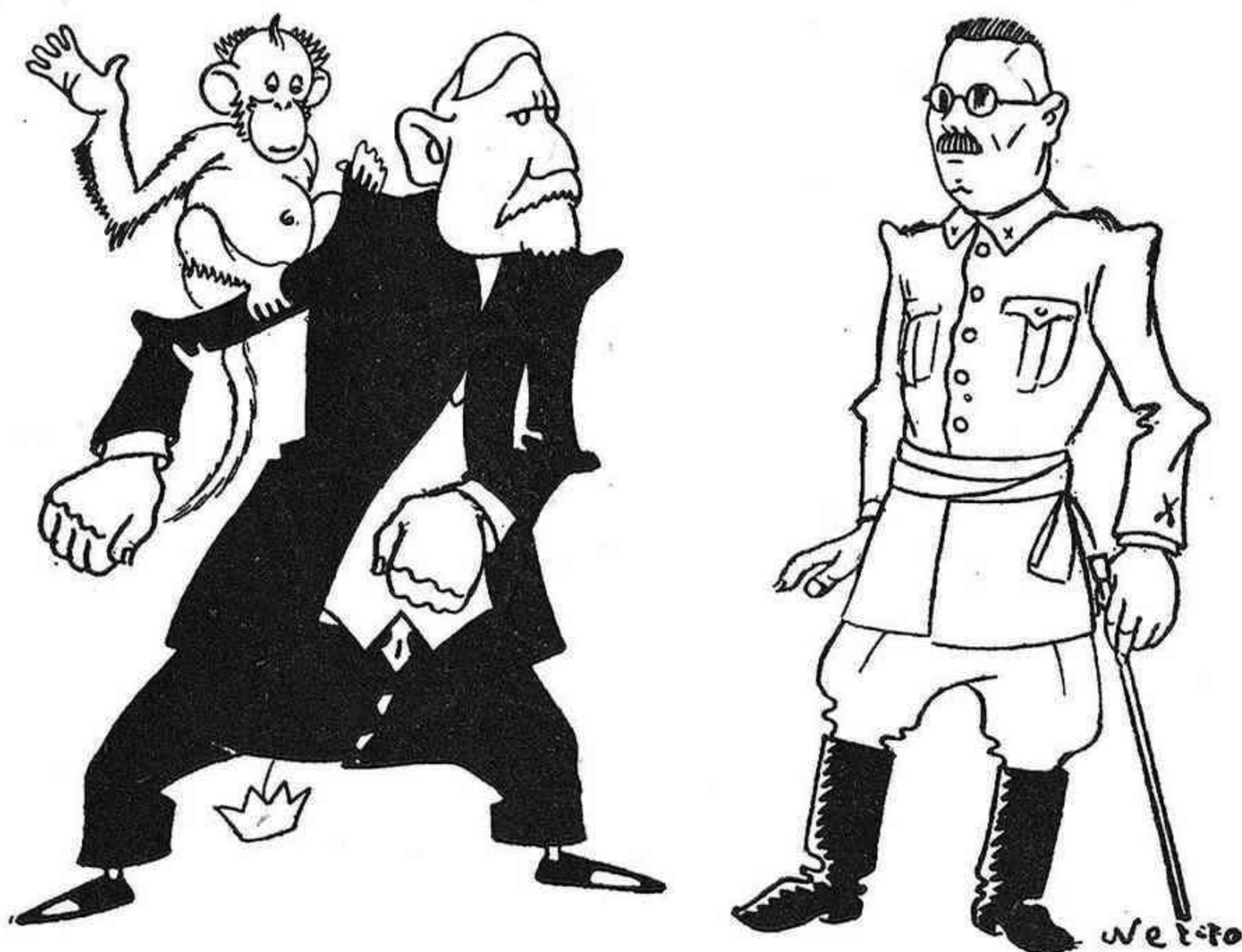
—Oh, ella... ella va fer les maletes i se'n va anar.

—La va treure vostè de casa?

—No, no... Va marxar dient-me que no podria pas viure més amb mi...

—I per què?

—Perquè, segons va dir-me, no li agradaven els homes cornuts...

General, penseu que tots els republicans veritables us estimem i que tots els Royo i els García Sanchiz no us arriben a les soles de les sabates.

FITXES

EL NEN MODERN

El nen modern veu al cel el Camí de Sant Jaume i pregunta al seu papà:

—Papà. Això que hi ha allà dalt, i que en diuen el Camí de Sant Jaume, li han posat per fer la "réclame" d'alguns pneumàtics?

VOLIA ESSER UN ONCLE D'AMERICA

A les Amèriques hi ha un club on es preparen els qui volen ésser oncles d'Amèrica, aquells oncles que, en morir, escampen el seu nom pels diaris amb resplendor trepidant de milions.

El qui volia ésser oncle d'Amèrica va viure encutat tota la vida per poder pagar la seva quota-dipòsit en el club-trust dels oncles.

A l'hora de la mort, i quan li somreia la idea de la beneïda sorpresa que la milionada de l'oncle, que els queia damunt, donaria als seus, es va trobar amb la insospitada sorpresa que no tenia família.

TEATRE DE POETES

Llegim "Artur Aronymus" de la gran poetessa alemanya Else Lasker-Schuler.

Després d'un llarg silenci, la poetessa ha passat dels versos al teatre.

I ha passat al teatre essent poeta.

Quin encís de casa, de tradició, de vida, ens porta l'"Artur Aronymus" d'Else Lasker-Schuler!

La terra, la llar que fuma en mig dels camps. Un passat. Un pervindre. Clar tot.

"Artur Aronymus" ens feia pensar, pel contrast, amb dues obres recents de teatre francès poètic, oblidades pels nostres crítics, enamorats del teatre comercial de boulevard: "Lanceur de graines" de Jean Giono i "Loire" d'André Obey. Teatre racial, teatre de

terra, de família, de pàtria, teatre de cant i d'idioma.

Else Lasker-Schuler és el color blau. Jean Giono, l'ocre. André Obey, la porpra.

En mans dels poetes de poesia, no de vers, hi ha la salvació del teatre.

—Caram! i ara! ¿vostè és separatista?

—Naturalment; ho sóc des que vaig llegir el discurs d'en García Sanchiz.

APUNTS

Es un home estrany.

Si el contempleu fit a fit, us ve l'impressió que aquest home, per arreplegar diners és capaç de tot. Fins d'arribar a fer coses honestes.

—o—

Quants són els capaços de resistir la veritat sobre ells mateixos? Quants són els capaços de dir-se-la?

—o—

Té una veu d'oli: Una veu que relisca, que serpeja, que té una verdor ondulant...

—o—

He trobat a la Ràmbia Stephan Dedalus, l'heroi de James Joyce.

Fits els ulls en un rellotge, i en una hora sense tramvies, m'ha dit que ell era l'home que aniria cercant sempre escapar-se del pesombre de la història.

—o—

Alegria als EE. UU. per la derogació de la llei Volstead.

Himnes. Una mena d'embraguesa destapada i imprecisa. *Kis* tabalots a les galtes de les *misses*.

Qui es recordarà dels arguments de G. K. Chesterton, contra la llei?

El qui els recordés cantaria l'himne més sarcàsticament sonor que mai s'hagi pogut cantar.

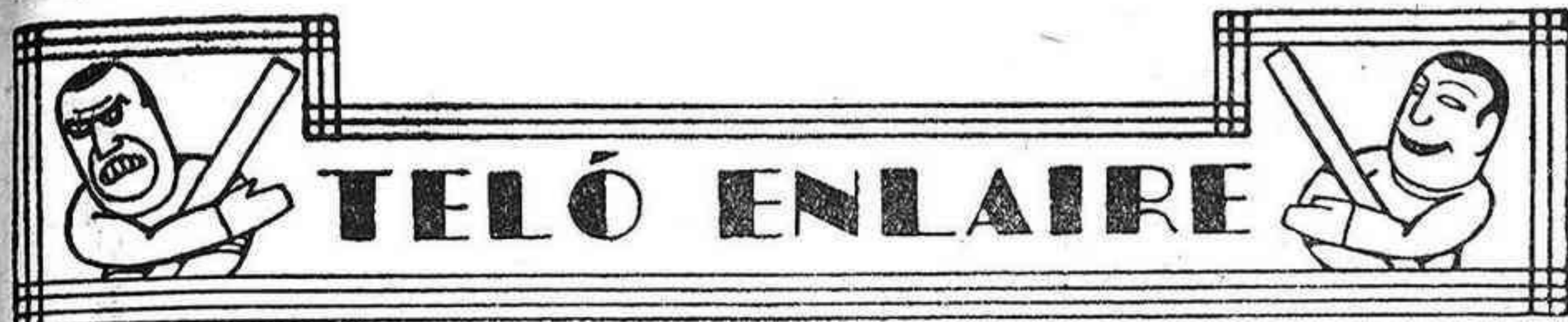
La prosa de "Sidelights" és una prosa sorda, plena de canonades.

Ramon VINYES

Déu els cria.

Entre tots tres o la desfarem o la farem nova; tant se val.

L'ex-emperador del Paral·lel, vell i xarcrós, ha mantingut incòlume, cal reconèixer-ho, la seva antiga fidelitat a les institucions caigudes el 14 da'bril. Que la paga li sigui lleu.

Els ramats de monges que arreu d'Espanya han votat la candidatura amalgamada de radicals i agraris, hauran pogut reflexionar sobre el Lerroix d'abans que els volia aixecar el vel i fer-les mares de debó i el Lerroix d'ara, actuant de sagristà.

De ben segur que més de quatre esposes del Senyor s'haurien estimat més el Lerroix d'abans.

Llegim que el Bloc de Dretes de Catalunya pensa encapçalar la seva candidatura per a regidors de Barcelona amb el nom d'Alfons Ibàñez, la qual cosa ha produït una gran espectació. Espectació per a saber qui és aquest senyor Ibàñez, molt conegut per la seva família.

Votaven els homes. Voten ara les dones. La cotorra Garcia Sànciz pren posicions polítiques en representació del grup indefinit i indefinible del tercer sexe, per tal que en la revisió constitucional que esperen, li sigui reconeguda belligerància.

Què fan els porcs senglars que ens atabalaven tant en temps del Govern Azaña? Pasturen tranquil·lament convertits en uns perfectes porcs domèstics, llucents i ben peixats.

La F. A. I. celebra amb la traca de les seves bombes el triomf de l'apoliticisme que tants avantatges reporta al món obrer. I per solemnitzar-ho més, a la Plaça del Padró deixa un estela de sang de fills del poble: unes víctimes més a afegir a la llarga llista de mereixements dels farsants de la revolució social... a profit dels reaccionaris.

DOCTOR MORA - Vies Urinàries, Sífilis, Impotència.
Plaça Universitat, 1 - De 10 a 1 i de 4 a 8

Sembla que la Lliga té por de guanyar les majories en la vinent lluita electoral. L'oposició és més fàcil i sense ítics. Les esquerres, en aquest cas, estan en el deure de donar gust a la Lliga.

Lerroix i Cambó: l'Apòstol de les berenades del Coll i l'Oracle de la Laietana. Un bon parell de croces per al règim caigut que preté revifar-se amb l'ajut de la benedicció apostòlica i de les expansions barroeres i criminals dels maces inadaptats de la F. A. I.

Els atracadors i els bombistes haurien de pensar que els fanals poden servir per quelcom més que per fer llum. Tot és el començar de les coses. I si no ho entenen prou bé, els ho direm en castellà, amb permís dels senyors Royo Villanova i Matasanza i la senyoreta Garcia Sànciz.

Beby, el qui fa de babau, dels pallasos que treballen amb tant d'èxit al Circ Olímpia.

L'obra és fina, massa fina. Fuig del que en castellà se'n diu fi i que no ho és. Estats de passió, dolçor de primavera, foc d'estiu, melodies de tardor i silenci, sense música, d'hivern. L'obra s'escolta plaentment i engrapa. Pot apuntar-se un èxit pels autors.

Maria Teresa Montoya molt bé. Bé la senyoreta Rodrigo i el senyor Ponedon.

NOVES

La "Societat d'Autors de Catalunya" ofereix a Víctor Mora, president de la Secció de Gran Dret, un sopar de companyonia, en testimoni de solidaritat i desgreuge per les desatencions de què fou objecte a Madrid amb motiu de defensar les aspiracions dels autors de Catalunya.

Podem avançar que el sopar serà un èxit. Els de Madrid, vist que ens agraden tant les revistes que ens importen, estrenyen la rosca. La culpa és nostra.

WORK

ESQUELLOTS

La segona volta del campionat electoral en terres castellanès i llevantines, ha acusat també una sensible inclinació a les dretes monàrquiques gràcies una vegada més a la traïció del partit radical.

Sortosament, els socialistes han sabut mantenir ben alta i ben neta la bandera que Alexandre Lerroix havia enllostat.

LICEU

Segueix brillantment la temporada. El dissabte passat s'homenatjà el mestre granadí Manuel de Falla. Darrera representació de "La Vida Breve" i "El Amor Brujo". Audició de "Noches en los Jardines de España" i d'uns ballables d'"El Sombrero de Tres Picos".

El teatre ple de gom a gom. L'auditori selecte.

Una vegada més remarcàrem la bona realització total de les dues obres del Mestre Falla. Ida Spano, la Callao i el tenor Civit, perfectes. Molt bona la realització dels ballables del segon acte. Els cors complint admirablement. Laura de Santelmo ens agrada més en "La Vida Breve" que en "El Amor Brujo". En "El Amor Brujo" la trobarem un xic acaramellada.

Tzar Saltan, també molt ben cantat. Esperem el Boris Gudonoff.

ROMEA

Dimecres, en aquest teatre s'hi estrenà "El Divino Impaciente".

En parlarem; avancem, però, que el poeta Josep M. Peman, no és pas un poeta dels que ens agraden. Conforme a la seva ideologia, és un poeta dit clàssic, classificació que aplicada a Peman vol dir ranci. Suposem que els versos d'"El Divino Impaciente" seran escrits amb tot fervor, propis per guanyar indulgència plenària, i fets a mida de beata delicióscent que s'abalteix un xic llegint "Las Moradas" i el consells de Beat d'Avila: un abaltiment extasiat entre cel i silló encoixinat i gat de falda.

Ja coneixíem el poeta Josep M. Peman pels seus llibres "A la rueda, rueda" i "Elegia de la tradició de España". Repeitem que no ens fa fred ni calor. Bona part del seu nom present el deu al seu cavernícolisme actualíssim ultra-poeta. Peman és ja el prologuista dels fugats de Villa Cisneros. Ell i Garcia Sànciz seran les futures grans patums literàries de l'Espanya reaccionària.

Que Josep M. Peman ens agraeixi el reclam que li fem, bon empentador de beates.

BARCELONA

Companyia Rivera de Rosas.

Repertori modern i interpretacions, algunes vegades genials.

Després d'"Els Germans Karamazoff", ve l'estrena de "Sombres Xineses".

La Companyia Rivera de Rosas és encara de les poques que dona tribut a l'art.

POLIORAMA

Companyia de Maria Teresa Montoya. "Melodía de Otoño". Tres actes de Lahoz i Lluís Candevila.

Obra normal, o millor, que hauria d'ésser normal en el teatre, però que no ho és, degut al divorci que hi ha entre el públic i l'autèntica normalitat.

Compreu totes les setmanes

L'Esquella de la Torratxa

AMERICAN

El mejor surtido en aparatos de Radio lo encontrará Vd. en

RAMBLA CATALUÑA, 89. entlo.
TELEF. 81404
BARCELONA

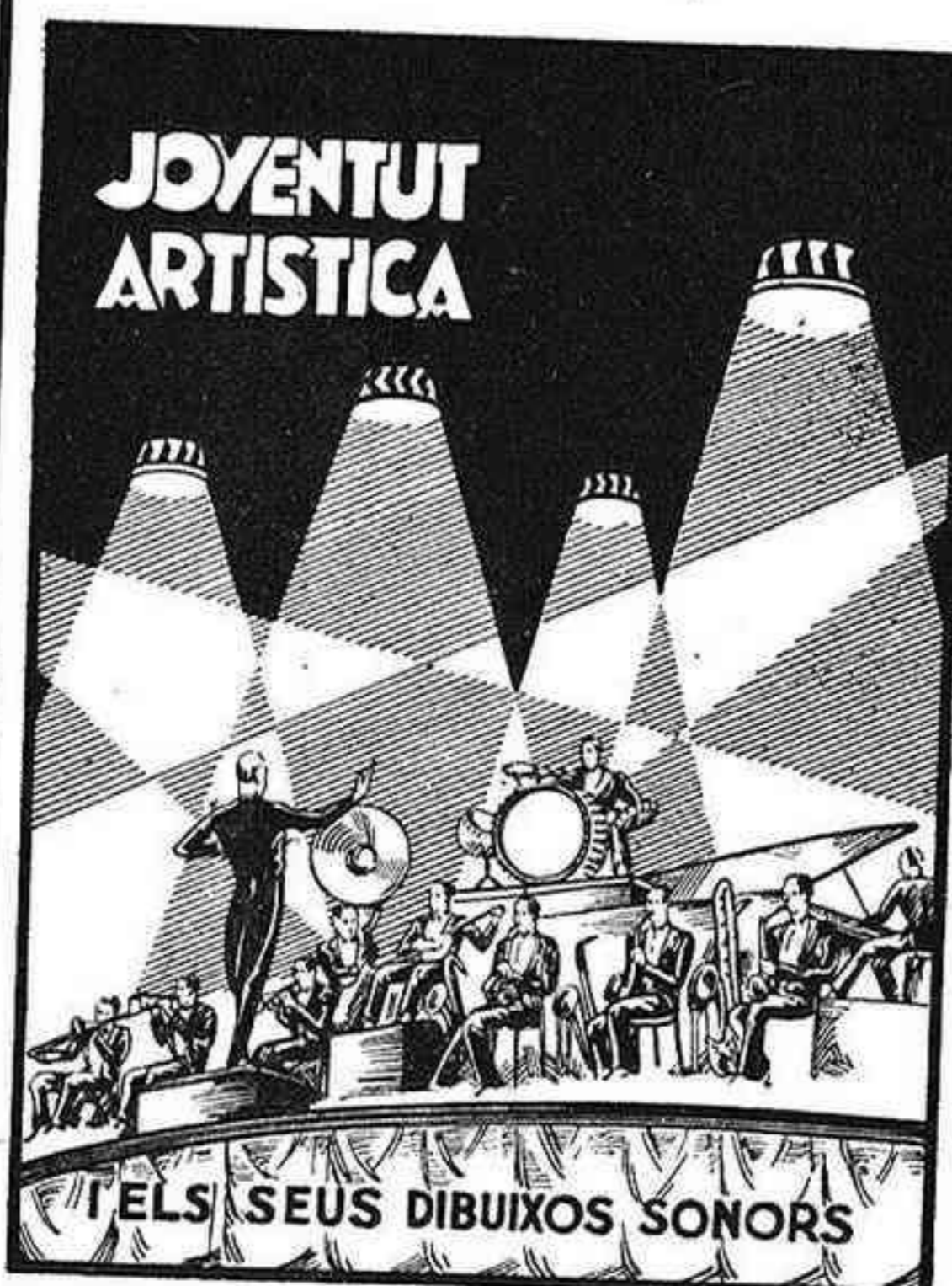
American Radio

Ventas Mayor y Detall
REPARACIONES
CAMBIOS

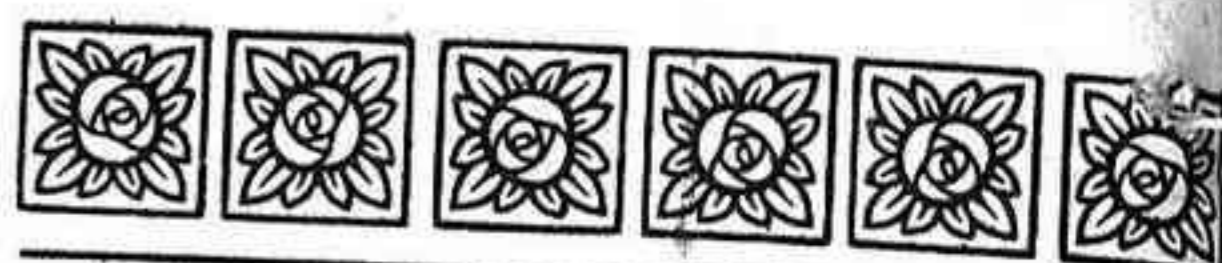
Se precisan Agentes y Corredores
Pida Vd. nuestro catálogo
American Radio - Rambla Cataluña, 89. entlo. - Barcelona

L'Orquestra - Orquestrina

dona categoria a les festes

Representant: Antoni Tarragona
Carrer Moles, 27, 2.ª 4.ª - Barcelona

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

La organització més important d'espanya
200 SUCURSALS

ANUNCIEU

L'Esquella
de la
Torratxa

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès
del Brasil
Són els més fins i
aromatics

CASES BRASIL

BRACAFE

Trajos a terminis

Condicions favorables

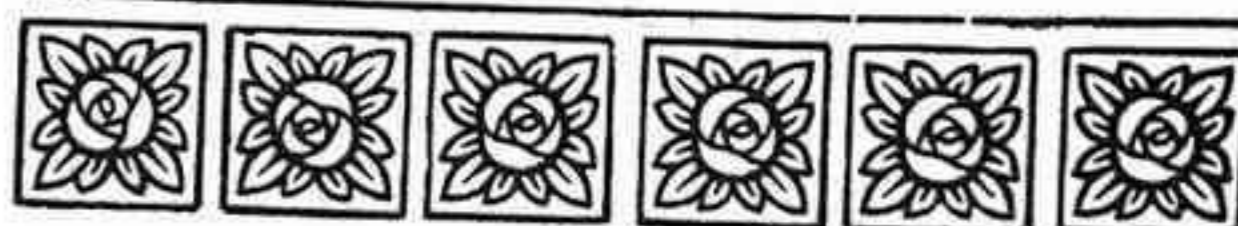
Portant la roba,

fem confeccions

a 50 pessetes

Telèfons	{	Informacions, 13845
		Credits i "Hechures", 13569
		Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1er

Tapes

AMB PLANXES DAURADES
PER A REL·LIGAR

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

TAPES SOLES. 5'50 ptes.
I APES I REL·LIGAT. 8'— »

Restaurant CASA JOAN

El més popular i acreditat

LA CASA DE LA PAELLA VALENCIANA
(Especialitat de la casa)

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23

Telèfon 23692

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

DETALLS PER PROGRAMES

Llegiu sempre

L'esquella de la Torratxa

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancats de vigor sexual, etc

Tabletas de vida «GRAFF»

(A América HERCULINA) retornen la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'especifics
Gratuitament enviarem faciele interessant

DEMANEU-LO A

LABORATORI «GRAFF»

Apartat, 415

VALENCIA

GRAFF

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop. de la Plaça la República)

BARCELONA

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINARIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics
De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

HOTEL MEUBLÉ

EL RECREO

Esmerat servei en habitacions de 3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8

Príncep de Viana, 3

Telèfon 12665

Llibreria Espanyola :-: Rafael Lòpez

RAMBLA DEL MIG, 20

BARCELONA

TELEFON 20160

LAS NOVELAS "SANTESCAS"

Todo acción y simpatía, atractivo y sorpresa, Humorismo y Decencia

EL SANTO

....es santesco y no santo, personaje al margen de la ley, inflexible, enamorado de la Justicia, detective *amateur* pesadilla de la policia, pillo mas pillo que los demás, azote de los malos y protector de los buenos,es boxeador y atleta.... y es poeta; compleja formidable creación moderna, de fama mundial de LESLIE CHARTERIS, alrededor de la qual gira y se teje la

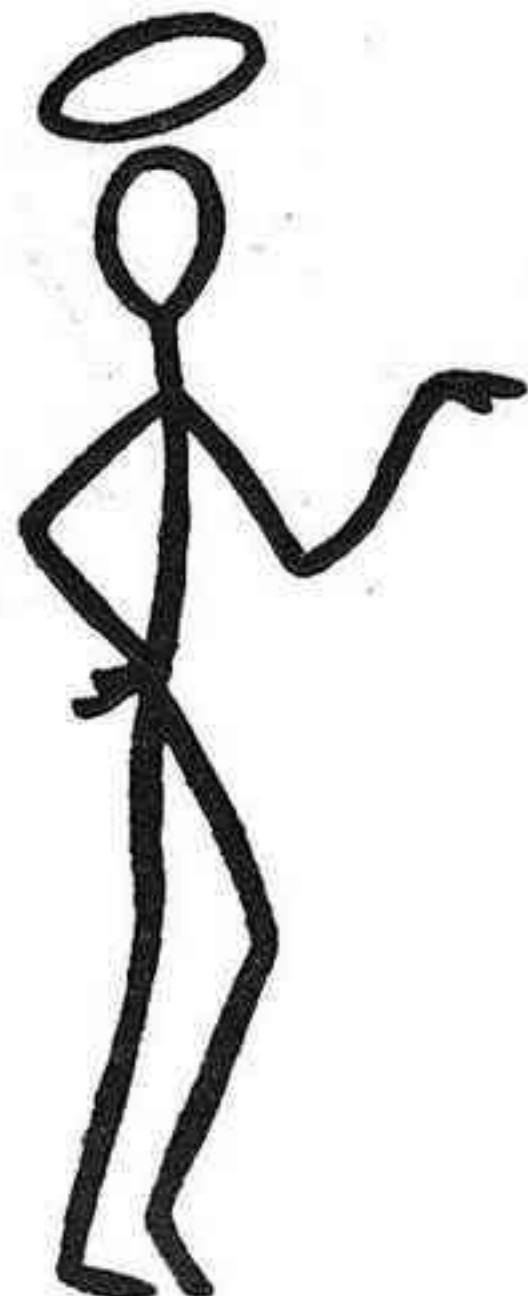
Serie interesantísima de sus novelas "Santescas"

que comenzamos a publicar. Cada lector un agradecido y cada agradecido un amigo... que no las presta, pero las recomienda!!, TAL ES SU MÉRITO.

SANTESCAS PUBLICADAS

El "Santo" contra el "Tigre"	4 pesetas
Era una dama	4 "
El "Santo" contra la policia	4 "
La evasión	4 "

COMIENZE EN SEGUIDA A CONFECCIONARLAS

bartoli

¡Pobra Barcelona!—Entre els uns i els altres l'estan matant.